

FRANT (12) *sb m*

a *jasne*.

sg N frant (4). ◊ *D* frantowi (2). ◊ *V* francie (1). ◊ *pl N* frantowie (3). ◊ *A* franty (1). ◊ *I* franty (1).
Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVIII w.

1. Człowiek chytry, oszust, szalbierz; także wymuszający co od kogo podstępem i siłą; graphicus, nugator, sycophanta Cn (11) : Tegoć w żadnych Kronikach niemáľz/ tylkom to łychał od oycá łwego/ kthory wřzytki dobrze znał/ y widał co czynili/ áleć thego więcey było niżli thu piřę/ z dawná Frántowie ná świećie. *BielKron* 420v, 362 *marg* [2 r.]; Ták záżywam z łwymi śmiechu/ Nie zásiadam z Fránty w Cechu. *RybGęřli* B2v; *CiekPotr* 73; Do przyiaćielá fárbowanęgo. Drzewiey mię ty nie przyřtániesz fránćie przeřładowáć/ Aż lię muřisz podárkowi memu obrádownáć. *KlonWor* *1v.

W połączeniach szeregowych (2): Nań [*na Judasza*] pátrzą za nim idą Cygáni y zdraycy/ Ofzuřtowie y łgarze/ zboyce/ řwiętokrayce: Obłudni ludźie wřzyřcy/ niepewni frántowie/ Mrugałowie nieřzczerzy/ y Sykofántowie. *KlonWor* 28, 34.

Zestawienie: »Stary frant« (*osoba dramatu*) (2): STARY FRANT, áľbo CZART. *GosłCast kt*, 13.

Przen: Człowiek frywolny, nie przestrzegający norm oficjalnej moralności (*tu o Owidiuszu*) (1) : Tytiron/ Georgicon/ cnęgo AEneidy Fránt/ Nazo/ Tomitunus/ niezáginą nigdy *GosłCast* 10.

2. Współbiednik; sodalis Mącz (1) : Sodalis, Towářiřz. Proprie in rebus levioribus utpote conviviiis Biefiedniczi towářiřz/ Fránt teź niektóři zową. *Mącz* 398c.

Synonimy: **1.** łgarz, oszust, sykofant, szalbierz; **2.** »biedniczy towarzysz«.